

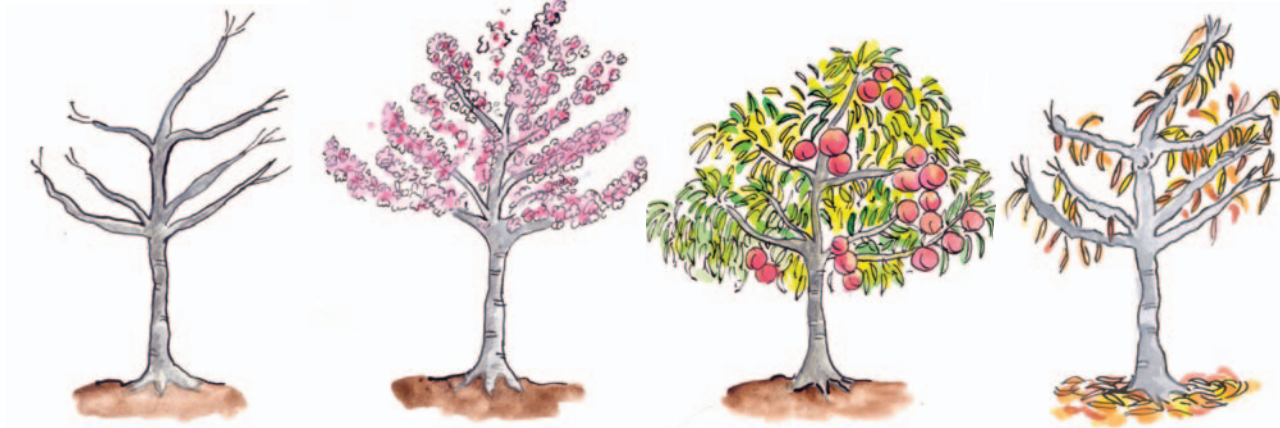
Στο λιβάδι υπάρχει και μια ροδακινιά. Παρατήρησε τις εικόνες. Κάθε εποχή του χρόνου η ροδακινιά αλλάζει. Γράψε κάτω από κάθε εικόνα την εποχή που ταιριάζει.

καλοκαίρι

άνοιξη

χειμώνας

φθινόπωρο

Πώς είναι η ροδακινιά σε κάθε εποχή; Να την περιγράψεις.

Το χειμώνα η ροδακινιά δεν έχει φύλλα. Τα κλαδιά της είναι γυμνά.

Την

Το κοτσύφι

– Παιδιά, ελάτε γρήγορα, φωνάζει η Αγγελική. Ένα πουλί! Ένα μικρό μαύρο πουλί!

– Ένα μικρό μαύρο πουλί περπατά στο μονοπάτι. Ελπίζω να μη φύγει, είπε ο Άρης.

– Δε θα φύγει, αν δεν το τρομάξετε. Γεια σας, είμαι η Κατερίνα. Είμαι δασοφύλακας. Το πουλί αυτό είναι κοτσύφι. Έχει στη φωλιά του κοτσουφάκια. Μαζεύει τροφή και τα ταΐζει. Τα κοτσύφια τρώνε σκουλήκια, έντομα και μικρούς καρπούς. Εδώ ζουν αρκετά κοτσύφια. Χτίζουν τις φωλιές τους σε χαμηλά κλαδιά και θάμνους. Το χειμώνα δε βρίσκουν εύκολα τροφή. Η παγωνιά τα φοβίζει. Γι' αυτό λίγο καιρό πριν έρθει η άνοιξη, σφυρίζουν από τη χαρά τους. Όσοι ακούνε το σφύριγμά τους, ξέρουν ότι η άνοιξη πλησιάζει.

Την επόμενη μέρα η Μαρίνα πήγε στη δημοτική βιβλιοθήκη. Δανείστηκε ένα βιβλίο με πληροφορίες για πουλιά. Το διαβάζουν όλοι μαζί.

ΤΑ ΚΟΤΣΥΦΙΑ

Το αρσενικό κοτσύφι έχει κατάμαυρο χρώμα. Το θηλυκό έχει καστανό σκούρο χρώμα. Το ράμφος τους είναι λεπτό και έχει χρώμα κίτρινο σκούρο. Τα μάτια τους είναι μεγάλα.

Το κοτσύφι πετά γρήγορα. Φτερουγίζει χαμηλά, κοντά στη γη.

Το θηλυκό γεννάει στην αρχή της άνοιξης 4-6 πρασινωπά αυγά. Σε δύο βδομάδες σκάνε τα αυγά και βγαίνουν τα κοτσυφάκια. Οι γονείς φροντίζουν τα μικρά τους.

Το κοτσύφι το χειμώνα δε βρίσκει τροφή. Γι' αυτό ψάχνει για τροφή στις αυλές των σπιτιών.

Την άνοιξη και το καλοκαίρι το κοτσύφι κελαηδάει. Το τραγούδι του είναι πολύ μελωδικό.

1

2

3

4

5

Το ημερολόγιο της Μαρίνας

Δευτέρα, 20 Απριλίου

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Είμαι πολύ χαρούμενη. Χθες πήγαμε βόλτα στο βουνό με τα ποδύλατά μας. Τρέξαμε και παίξαμε κυνηγητό. Τα πουλιά κελαηδούσαν και πετούσαν από κλαδί σε κλαδί. Έφαχναν τροφή για τα μικρά τους. Οι μελισσούλες ζουζούνιζαν. Ήταν πολύ όμορφα. Ο Μολύβιος έσκαψε, έκρυψε ένα κόκαλο και το σκέπασε με χώμα.

Η Αγγελική είδε ένα μαύρο πουλί που περπατούσε στο μονοπάτι. Ήταν κοτσύφι. Είχε και κοτσυφάκια. Μας το είπε η κυρία Κατερίνα, που είναι δασοφύλακας. Μας έμαθε και ένα ποιηματάκι: «Κάνει κρύο, κάνει τσίφι για το δόλιο το κοτσύφι».

Την ώρα που παίζαμε κρυφτό, άκουσα ένα σιγανό τσίου τσίου. Κοίταξα γύρω μου. Στο χώμα, δίπλα σε ένα θάμνο, ήταν ένα κοτσυφάκι. Το καιμένο είχε πέσει από τη φωλιά του. Το έπιασα προσεκτικά και το έβαλα στη φωλιά, δίπλα στα αδελφάκια του. Σε λίγο γύρισαν και οι γονείς τους φέρνοντας σκουληκάκια.

Περιμένω με αγωνία πότε θα ξαναπάμε στο βουνό.

Γεια σου, κότσουφα

Μια μέρα ο Μάρτης συνάντησε τον κότσουφα.

– Γεια σου, κότσουφα, του είπε.

– Για να σου πω, απάντησε ο κότσουφας θυμωμένος. Δε με λένε σκέτο κότσουφα. Με λένε κυρ κότσουφα κι αφέντη κιτρινομούτη, γιατί πρώτος απ’ όλα τα πουλιά έφτιαξα τη φωλιά μου. Γέννησα τ’ αυγά μου κι όπου να ’ναι θα δεις και τα παιδιά μου.

Ο Μάρτης κούνησε το κεφάλι του. Την άλλη μέρα έπιασε τόσο κρύο, που τα αυγά του κότσουφα έσπασαν.

Πριν έρθει ο Απρίλης, ο Μάρτης συνάντησε ξανά τον κότσουφα.

– Καλημέρα, κότσουφα και κυρ κότσουφα κι αφέντη κιτρινομούτη!

– Δεν είμαι πια κότσουφας και κυρ κότσουφας κι αφέντης κιτρινομούτης. Με ξεγέλασες, Μάρτη! Τη μια μέρα κάνεις κρύο, την άλλη κάνεις ζέστη. Πάει η φωλιά μου, πάνε και τ’ αυγά μου!

Όμως ο κότσουφας, όταν ζέστανε ο καιρός, έφτιαξε καινούρια φωλιά και γέννησε ξανά αυγά. >>

Διασκευή λαϊκής παράδοσης

Πασχαλινό

Πέντε μέρες μόνο μένουν
για ν' αρχίσουν οι γιορτές
της Μεγάλης Εβδομάδας
κι οι πασχαλινές χαρές.
Πώς μ' αρέσουν οι καμπάνες
να χτυπούν νυχτερινές...
Και μοσκοβολούν οι φούρνοι
απ' τις τόσες μυρωδιές...
Τα τραπέζια κοκκινίζουν
απ' τα κόκκινα τ' αυγά.
Κι ένας τ' άλλου τα τσουγκρίζουν
και του λεν: χρόνια πολλά...

Έλλη Αλεξίου

Αλεξίου, Έ. 1983. *Τραγουδώ και χορεύω*.
Αθήνα: Καστανιώτης

Πασχαλινά κουλούρια

Τα παλιά χρόνια, τις παραμονές
του Πάσχα οι άνθρωποι
έφτιαχναν κουλούρια.
Τα έπλαθαν έτσι, ώστε
να μοιάζουν με ζώα, πουλιά,
ψάρια, ανθρωπάκια.
Τους έβαζαν για μάτια και
στόμα γαρίφαλα ή ξυλάκια
κανέλας. Στη μέση, συχνά
έβαζαν ένα κόκκινο αυγό.

Διασκευή από το βιβλίο *Πέρδικες και πουλιά*,
Οι μικροί λαογράφοι 5, του Μουσείου
Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης

Λαζαράκι
από την Κω,
Δωδεκάνησα

Πασχαλινό κουλούρι
για τα βαφτιστήρια

Ο κόσμος των βιβλίων

σελ. 58-59

Στη βιβλιοθήκη

σελ. 60-61

Να σας διαβάσω;

σελ. 62-63

Το Αλφαβητάρι με τον Ηλιο

σελ. 64-65

Θα γράψουμε το δικό μας βιβλίο

σελ. 66-67

Εκθεση βιβλίου

σελ. 68

Αντίο, όνειρά μου

Στη βιβλιοθήκη

Τα παιδιά κανόνισαν να πάνε στη βιβλιοθήκη. Ήθελαν να επιστρέψουν το βιβλίο για τα πουλιά.

Πήγαν στην αίθουσα με τα παιδικά βιβλία. Οι τοίχοι ήταν γεμάτοι ράφια με βιβλία. Βιβλία μεγάλα και βιβλία μικρά, βιβλία χοντρά και βιβλία λεπτά. Βιβλία με σκληρό εξώφυλλο και βιβλία

με μαλακό εξώφυλλο. Βιβλία παλιά και βιβλία καινούρια. Πάνω από τα ράφια ήταν κολλημένες αφίσες για βιβλία και εικόνες με ήρωες βιβλίων. Στη μέση υπήρχαν δύο μεγάλα τραπέζια με καρέκλες. Σε μια γωνιά τα παιδιά είδαν ένα χαλί με πολλά μαξιλάρια.

Η υπεύθυνη της βιβλιοθήκης τούς καλημέρισε και τους ρώτησε τι βιβλία θα ήθελαν.

– Πείτε μου, παιδιά! Τι σας ενδιαφέρει; Στα βιβλία μπορούμε να βρούμε τα πάντα.

Ζητώ ένα βιβλίο με ήρωες ανθρώπους και το **ξεφυλλίζω**.
Χτες εγώ **ζήτησα** ένα βιβλίο με ήρωες ανθρώπους
και το **ξεφύλλισα**.

Ο Άρης ζήτησε ένα βιβλίο με παραμύθια. Η Αγγελική ζήτησε ένα βιβλίο με περιπέτειες. Ο Σαμπέρ ένα βιβλίο με πληροφορίες για τα ζώα του δάσους.

Η υπεύθυνη της βιβλιοθήκης έφερε πολλά βιβλία με τα θέματα που της ζήτησαν τα παιδιά. Τα παιδιά έκατσαν στα μαξιλάρια και ξεφύλλισαν τα βιβλία. Η Μαρίνα άρχισε να διαβάζει το βιβλίο που διάλεξε. Ο τίτλος του ήταν «Το γαϊτανάκι»*.

* **Το γαϊτανάκι:** είναι ένας χορός και μαζί παιχνίδι. Όλα τα παιδιά πιάνονται σε κύκλο και χορεύουν.

Για να δανειστεί η Μαρίνα το βιβλίο, πρέπει να γράψει το όνομα του συγγραφέα και τον τίτλο του βιβλίου. Βοήθησέ τη.

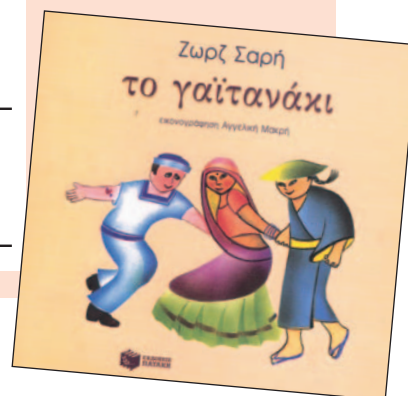
Συγγραφέας:
Ευγένιος Τριβιζάς

Τίτλος:
Τα τρία μικρά λυκάκια

Συγγραφέας:

Τίτλος:

Γράψτε έναν κατάλογο με τους τίτλους των βιβλίων που έχετε στην τάξη σας.

Να σας διαβάσω;

Λίγες μέρες μετά, η Μαρίνα διαβάζει στους φίλους της ένα κομμάτι από το βιβλίο «Το γαϊτανάκι».

Μια φορά, δεν πάει καιρός, ζούσε σ' ένα μικρό χωριό, κάπου εδώ κοντά, ένας άνθρωπος πολύ σοφός και πολύ γέρος. Η πλάτη του ήταν σκυφτή – τόσο σκυφτή, που η άσπρη του γενειάδα άγγιζε τη γη. Είχε διαβάσει τα βιβλία όλου του κόσμου και είχε μάθει τις γλώσσες όλων

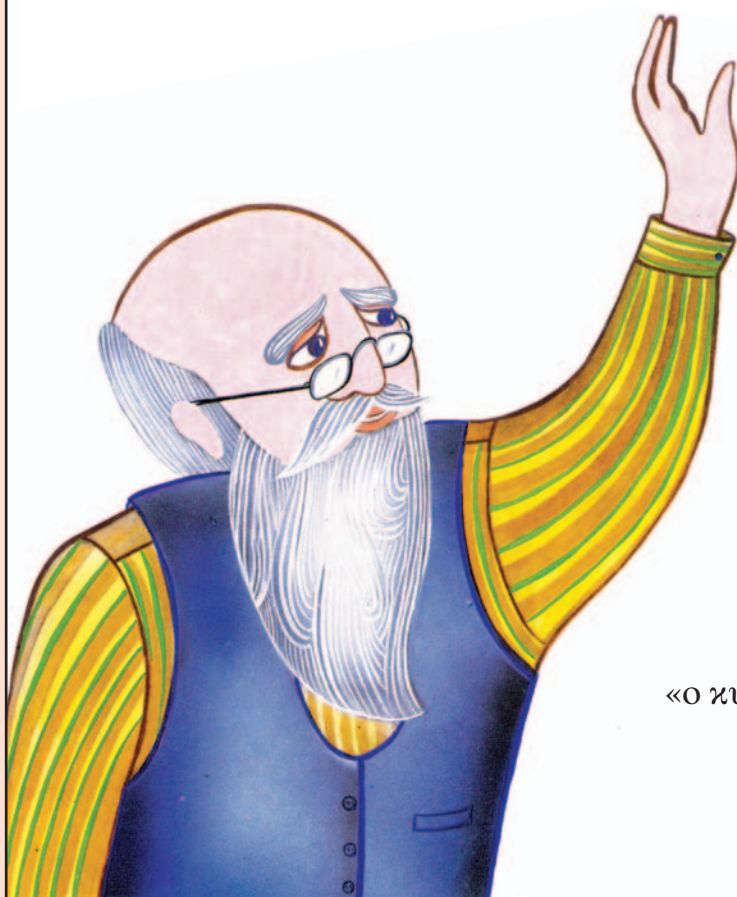
των ανθρώπων. Ζούσε απόμερα, σ' ένα μικρό σπιτάκι, ολομόναχος.

Στον κήπο του φύτρωναν και άνθιζαν όλων των λογιών τα λουλούδια:

τριαντάφυλλα, τουλίπες, μαργαρίτες, κυκλάμινα, ζουμπούλια και όμορφα κατακόκκινα γαρίφαλα.

Οι συγχωριανοί του πολύ τον αγαπούσαν και όλοι τον φώναζαν

«ο κυρ Νικόλας ο Γαρίφαλος».

Εγώ όταν ήμουν μικρός, έτρεχα συνέχεια και δε σταματούσα.

Κάποιο δειλινό, όταν ο ήλιος καλησπέριζε τη νύχτα, που σκαρφάλωνε πίσω από το βουνό, τρία κοριτσάκια πέρασαν μπροστά από τον κήπο του κυρ Νικόλα, τραγουδώντας τούτο το όμορφο τραγούδι:

*Αν όλα τα παιδιά της Γης
πιάναν γερά τα χέρια,
κορίτσια, αγόρια στη σειρά
και στήνανε χορό,
ο κύκλος θα γινότανε πολύ πολύ μεγάλος
κι ολόκληρη τη Γη μας θ' αγκάλιαζε, θαρρώ.*

Ζωρζ Σαρή

Σαρή, Ζ. *Το γαϊτανάκι*. 2004¹². Αθήνα: Πατάκης.
Η εικονογράφηση είναι της Α. Μακρή και προέρχεται από την πρωτότυπη έκδοση.

- Και τι έκανε μετά ο κυρ Νικόλας; ρωτάει ο Σαμπέρ.
- Έκανε έναν απλό υπολογισμό, λέει η Μαρίνα. Αν όλοι οι νέοι όλου του κόσμου, αγόρια και κορίτσια, δώσουν τα χέρια μια ορισμένη μέρα, σε μια ορισμένη στιγμή, μπορούν να φτιάξουν ένα γαϊτανάκι γύρω από τη Γη και όλοι μαζί, αγαπημένοι, να τραγουδήσουν και να χορέψουν. Ο κυρ Νικόλας αποφάσισε να κάνει το γύρο του κόσμου και να μιλήσει σε όλους για την ιδέα του. Ήταν σίγουρος πως θα την καταλάβουν και θα τη δεχτούν.

Το Αλφαβητάρι με τον Ήλιο

Ύστερα ο Ορφέας διάβασε στους φίλους του ένα κομμάτι από ένα παλιό αλφαβητάρι.

Ο Ρήγας καπετάνιος

Μια βαρκούλα ήταν δεμένη στην ακρογιαλιά.
«Να η βάρκα του γερο-Κοσμά! Την παίρνουμε να πάμε ταξίδι;» λέει ο Ρήγας.

«Θα μας δει, και θα χαλάσει τον κόσμο από τις φωνές» είπαν τ' άλλα παιδιά.

«Δε μαλώνει ο γερο-Κοσμάς» λέει ο Ρήγας.

Λίγα παιδιά πήγαν μαζί με το Ρήγα. Ζύγωσαν τη βάρκα και πήδησαν μέσα. Λύνουν το σκοινί και τραβούν μακριά. Ωραία που πηγαίνει η βαρκούλα με το κάτασπρο πανί! «Καλό ταξίδι! Χαιρετίσματα στους δικούς μας!» τους φωνάζουν από την ακρογιαλιά.

σ γ

σ β

Ξαφνικά φύσηξε δυνατός αέρας. Ύστερα άστραψε ο συννεφιασμένος ουρανός και μπουμπούνισε. Τι πόρα ήταν εκείνη! Πρώτη φορά είδαν να πέφτει τόσο νερό.

Η θάλασσα θύμωνε και φούσκωνε. Η βάρκα πήγαινε εδώ και 'κει.

Ζαλισμένος ο Ρήγας δεν ξέρει τι να κάμει.

Μα να, τους βλέπει ο Σγουρός, ο ψαράς. Πηδά σε μια βάρκα και πηγαίνει κοντά τους. Σε λίγο τους βγάξει στην ακρογιαλιά. Όλοι τους είναι καταμουσκεμένοι.

«Ε, καπετάνιε!» λέει ο Σγουρός στο Ρήγα. «Δε φτάνει μονακά η βάρκα, χρειάζεται και ο караβοκύρης!»

Δημαράς, Α. (επιμ.) 1976. *Το Αλφαβητάρι με τον Ήλιο*. Αθήνα: Ερμής. Η εικονογράφηση είναι του Κ. Μαλέα και προέρχεται από την πρωτότυπη έκδοση.

- Τι πρότεινε ο Ρήγας στα άλλα παιδιά;
- Γιατί νομίζεις πως δεν πήγαν όλα τα παιδιά μαζί του;
- Τι συνέβη ξαφνικά;
- Τι είπε στο Ρήγα ο Σγουρός, ο ψαράς;
- Τι νομίζεις ότι εννοούσε;

Ανεβαίνω, κατεβαίνω και στο σπίτι μπαίνω, βγαίνω.

Τη μουσούδα μου πλένω, φιόγκο στην ουρά μου δένω, ήσυχη ποτέ δε μένω.

Όταν θυμώνω, με τη γάτα μαλώνω και μετά φιλιώνω.

Θα γράψουμε το δικό μας βιβλίο

– Κύριε, πήγαμε στη δημοτική βιβλιοθήκη και είδαμε πολλά βιβλία. Διαβάσαμε για την περιπέτεια του Ρήγα στη θάλασσα, διαβάσαμε και για έναν άνθρωπο που αγαπούσε πολύ τα βιβλία, τον κυρ Γαρίφαλο, είπε ο Άρης.

– Μακάρι να μπορούσαμε να γράφαμε κι εμείς βιβλία, είπε η Ιωάννα.

– Μπορείτε να γίνετε κι εσείς συγγραφείς. Να γράψετε δικές σας ιστορίες. Καθένας σας μπορεί να σκεφτεί μια περιπέτεια του, μια αστεία ιστορία, κάτι που τον έκανε να χαρεί ή να στεναχωρηθεί. Θυμάστε τότε που ήρθε στην τάξη μας το σκυλάκι της Ιωάννας; είπε ο δάσκαλος.

– Α, ναι, κύριε, φώναξε η Ελένη. Θα γράψω εγώ γι' αυτό.

– Εγώ θα γράψω για τη μέρα που ζωγραφίσαμε όλοι μαζί τη μάντρα του σχολείου, είπε ο Δαμιανός.

– Κι εγώ θα πω για τη ζαβολιά της γάτας στην παράσταση του Καραγκιόζη, είπε η Ιωάννα.

– Εγώ να περιγράψω την επίσκεψη μας στο Ναυτικό Μουσείο; ρώτησε η Φωτεινή.

– Θα κάνουμε ένα βιβλίο. Θα κάνουμε ένα μεγάλο βιβλίο, φώναξε ο Γιάννης.

– Θα κάνουμε ένα μεγάλο βιβλίο με ιστορίες της τάξης μας, συμπλήρωσε ο Πέτρος.

- Θα είναι το ημερολόγιο της τάξης μας, είπε ο δάσκαλος.
- Και τι θα κάνουμε με τα λάθη της ορθογραφίας; ρώτησε ο Κωνσταντίνος.
- Θα τα διορθώσουμε με τη βοήθεια του λεξικού, είπε ο δάσκαλος. Μόλις θα τελειώσετε τις ιστορίες σας, θα τις γράψουμε στον ηλεκτρονικό υπολογιστή. Μετά θα εικονογραφήσουμε το βιβλίο, ζωγραφίζοντας όλες τις σελίδες του και το εξώφυλλο. Θα γράψουμε τον τίτλο και το βιβλίο μας θα είναι έτοιμο.

Άνοιξε το βιβλίο σου στη σελίδα 17. Παρατήρησε τη ζωγραφιά. Συμπλήρωσε ό,τι λείπει. Θα μάθεις τι έγραψε ο Δαμιανός.

Ζωγραφιές στη μάντρα

Μια μέρα είπαμε στην τάξη να ζωγραφίσουμε τη μάντρα του σχολείου. Ήρθαν και οι γονείς μας. Η μαμά της Φωτεινής έφερε κουλουράκια. Ζωγραφίσαμε μια καμηλοπάρδαλη,

Εγώ πασάλειψα κατά λάθος το χέρι του Γιάννη. Ο Γιάννης έπεσε πάνω στα κουλουράκια. Δεν τα έλιωσε όλα. Ήταν πολύ νόστιμα.

Εγώ **θα γράψω** την ιστορία της ζωής μου.

Έκθεση βιβλίου

Η ιδέα που είχαν τα παιδιά της πρώτης τάξης να φτιάξουν βιβλίο άρεσε σε όλους. Έτσι όλες οι τάξεις του σχολείου άρχισαν να φτιάχνουν βιβλία. Αποφάσισαν να τα παρουσιάσουν στην έκθεση βιβλίου του σχολείου τους. Η διευθύντρια του σχολείου ετοίμασε μια ανακοίνωση.

2ο Δημοτικό Σχολείο
Αιγαίου 12

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στις 22 Μαΐου θα γίνει στο σχολείο μας, όπως κάθε χρόνο, έκθεση παιδικού βιβλίου. Στην έκθεση θα υπάρχει μεγάλη ποικιλία βιβλίων. Γονείς και παιδιά θα μπορέσουν να τα ξεφυλλίσουν και να διαλέξουν.

Φέτος στην έκθεση οι μαθητές και οι μαθήτριες του σχολείου μας θα παρουσιάσουν τα βιβλία που δημιούργησαν ομαδικά.

Ώρες λειτουργίας: 5-8 το απόγευμα

Οι δάσκαλοι και οι δασκάλες

Η διευθύντρια
Χριστίνα Μελά

Η πρώτη τάξη σκέφτηκε να ετοιμάσει τις προσκλήσεις για την έκθεση βιβλίου.

Ιωάννα: Εμείς θα ετοιμάσουμε την πρόσκληση.

Πέτρος: Εμείς θα ετοιμάσουμε την πρόσκληση για την έκθεση.

Ελένη: Εμείς θα ετοιμάσουμε την πρόσκληση για την έκθεση του βιβλίου.

Δαμιανός: Εμείς θα ετοιμάσουμε την πρόσκληση για την έκθεση του βιβλίου στο σχολείο.

Τα παιδιά έφεραν διάφορες προσκλήσεις για να πάρουν ιδέες.

Κάθε πρόσκληση μας δίνει ορισμένες πληροφορίες.

Διαβάστε προσεκτικά τις προσκλήσεις.

- Ποιος μας προσκαλεί;
- Για ποιο λόγο μας προσκαλεί;
- Ποια μέρα και ώρα πρέπει να είμαστε εκεί που μας προσκαλούν;
- Πού μας προσκαλούν;

Αντίο, όνειρά μου

Ήμουνα σε μια θάλασσα
απέραντη, γαλάζια,
γοργόνες με νανούριζαν,
μου κάναν χίλια νάζια.

Μετά στο δάσος βρέθηκα
μαζί με τις μαϊμούδες
και έτρωγα φραγκόσυκα
με δυο χοντρές αρκούδες.

Στον Άρη προσγειώθηκα,
τους εξωγήινους είδα,
μα απ' το διαστημόπλοιο
έφυγε μία βίδα.

Και ξαφνικά ακούστηκε
μία φωνή ξιδάτη,
ήτανε η μανούλα μου:
«Για σήκω απ' το κρεβάτι!».

Αχ, αντίο, όνειρά μου,
πρέπει τώρα να ξυπνήσω,
τη δασκάλα ποιος ακούει
στο σχολείο αν αργήσω.

Αργυρώ Κοκορέλη

Κοκορέλη, Α. 2004. *Αντίο, όνειρά μου*.
Αθήνα: Ελληνικά γράμματα.
Η εικονογράφηση είναι
της Φ. Στεφανίδου και προέρχεται
από την πρωτότυπη έκδοση.

